

RESSÒ DE LA PARAULA

Un vell i nou missatge

Els anys en què se celebrava el Concili Vaticà II van ser apassionants. Molts de nosaltres érem joves estudiants de batxiller. El director del col·legi on vaig estudiar era un entusiasta convençut del bé que el Concili portaria a l'Església. Reunia els «més grans» periòdicament, a mesura que s'anaven celebrant les sessions conciliars, per a informar-nos i explicar-nos les grans novetats. Sense entendre massa el que aquell gran religiós i sacerdot marianista volia explicar-nos, gràcies a la seva insistència i obstinació, tots sortíem amb una cosa clara, l'única idea que recordo de totes aquelles explicacions: «tots els batejats, abans que jerarquia o vocacionats específicament, som Poble de Déu, un únic Poble».

Allò sonava molt bé. Tenia aires de reconeixement de drets i de crida a l'acció. Algun grup de joves que es va formar en el si d'alumnes i exalumnes del col·legi ja havia fet una opció política a favor de la democràcia, contra el règim, i funcionava d'una manera molt autogestionària. Era un exemple de tants grups i iniciatives que van sorgir en el si de l'Església durant més de dues dècades, animats pel mateix esperit de reafirmació del propi valor i d'acció transformadora de la realitat social i eclesial.

Tots tenim interessants records d'aquells anys. Una memòria que no hem de perdre. Els grans mis-

satges de les constitucions «Sobre l'Església» i «L'Església en el món actual» van inspirar una multitud d'iniciatives laicals i transformadores. Tot i que no han faltat estudis sobre el que va viure l'Església en aquell període, encara falta una recerca seriosa i global sobre aquest assumpte. Va ser una època de grans iniciatives, però no mancada d'ambigüitats i conflictes.

Avui encara rebem ressons d'aquella època; ressons de la seva riquesa i de la seva ambigüitat. Així, per exemple, després de tants anys transcorreguts des del Concili, encara continuem sentint queixes sobre la falta de laics conscients i actius en l'Església i en el món. Una queixa que, tanmateix, ha de reconèixer que avui els laics, que segueixen actius en l'Església, es van formar majoritàriament en aquella època posterior al Concili.

Més encara, els anomenats «nous moviments» o similars, que han estat recentment una força considerable en l'Església són tots d'inspiració laical.

En aquest sentit resulta de màxim interès analitzar per què avui ens falten laics conscients i compromesos en l'Església. Aquesta anàlisi és una tasca ineludible, però que sobrepasa els límits d'aquestes línies. El cas és que arriba el moment de recuperar els grans missatges del Concili Vaticà II en la seva puresa i amb la seva força; és a dir, amb la lluminositat i la veritat amb què llavors van ser inspirats per l'Esperit.

Malgrat el desig que hi hagi més laics conscients i actius en l'Església, i la crida a la seva promoció, que ressona en l'Església, hem de reconèixer que la seva existència és una gran riquesa. Només que els laics es troben dispersos i mancats d'una consciència de formar part, ser protagonistes, de la vida del Poble de Déu en el seu àmbit específic, que és el món.

Els laics són Església en el món, presència activa, il·luminadora i transformadora de l'Església en el món. Un món que en la seva immensitat necessita urgentment llum i força transformadora en dos dels seus àmbits més importants: el món social i el món educatiu. Allí han de ser els laics llum, llevat i sal.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

L'Església que salva el món

La fe cristiana confessa que Déu estima la humanitat i li ofereix la seva salvació en el seu Fill, Jesucrist. Aquesta salvació consisteix en una nova manera de viure segons l'Esperit que el Senyor ens envia, una nova vida de fe i d'amor, d'alegria, d'esperança, de llibertat. Aquesta nova vida, viscuda ara de manera parcial en la lluita i l'esforç, esperem viure-la de manera plena en l'eternitat amb Déu.

La vida nova en l'Esperit no la vivim només individualment sinó també comunitàriament. De fet,

els humans som animals socials. La humanitat no és només la suma dels individus, sinó que vivim la nostra vida humana en grups: famílies, pobles, nacions, grups lingüístics, cultures... També la salvació de Déu ens eleva a una vida nova comunitàriament. És l'Església.

Les comunitats cristianes estem cridades a viure comunitàriament l'Esperit de l'Evangelí de Jesús en cada poble, grup lingüístic, cultura. L'Església no és només la mediadora del do de Déu, és també la seva realització inicial, viscuda en cada cul-

tura, poble i nació. Comunitats a la Xina, al Camerun, a Suècia, a Colòmbia, a l'Egipte, a Catalunya... Aquestes comunitats cristianes, tan diverses, tan allunyades, estan cridades a viure com a germanes en la pau, la preocupació mútua, el servei, la justícia, la comunió; en un món que té sempre el perill de l'allunyament, la guerra i l'exclusió.

És així com l'Església salva el món.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

ECO DE LA PALABRA

Un viejo y nuevo mensaje

Los años en que se celebraba el Concilio Vaticano II fueron apasionantes. Muchos de nosotros éramos jóvenes estudiantes de bachiller. El director del colegio donde estudié era un entusiasta convencido del bien que el Concilio traería a la Iglesia. Reunía a los «mayores» periódicamente, a medida que se iban celebrando las sesiones conciliares, para informarnos y explicarnos las grandes novedades. Sin entender demasiado lo que aquel gran religioso y sacerdote marianista quería explicarnos, gracias a su insistencia y empeño, todos salíamos con una cosa clara, la única idea que recuerdo de todas aquellas explicaciones: «todos los bautizados, antes que jerarquía o vocacionados específicamente, somos Pueblo de Dios, un único Pueblo».

Aquello sonaba muy bien. Tenía aires de reconocimiento de derechos y de llamada a la acción. Algún grupo de jóvenes que se formó en el seno de alumnos y exalumnos del colegio ya había hecho una opción política a favor de la democracia, contra el régimen, y funcionaba de una manera muy autogestiva. Era un ejemplo de tantos grupos e iniciativas que surgieron en el seno de la Iglesia durante más de dos décadas, animados por el mismo espíritu de reafirmación del propio valor y de acción transformadora de la realidad social y eclesial.

Todos tenemos interesantes recuerdos de aquellos años. Una memoria que no hemos de perder. Los grandes mensajes de las constituciones «La Iglesia» y «La Iglesia en el mundo actual» inspiraron una multitud de iniciativas laicales y transformadoras. Aunque no han faltado estudios sobre lo que vivió la Iglesia en aquel período, todavía falta una investigación seria y global al respecto. Fue una época de grandes iniciativas, pero no carente de ambigüedades y conflictos.

Hoy todavía recibimos ecos de aquella época; ecos de su riqueza y de su ambigüedad. Así, por ejemplo, después de tantos años transcurridos desde el Concilio, todavía seguimos oyendo quejas acerca de la falta de laicos conscientes y activos en la Iglesia y en el mundo. Una queja que, sin embargo, ha de reconocer que hoy los laicos, que siguen activos en la Iglesia, se formaron mayoritariamente en aquella época posterior al Concilio. Más aún, los llamados «nuevos movimientos» o similares, que han sido recientemente una fuerza considerable en la Iglesia son todos de inspiración laical.

En este sentido resulta de sumo interés analizar por qué hoy nos faltan laicos conscientes y comprometidos en la Iglesia. Este análisis es una tarea ineludible, pero que sobrepasa los límites de estas líneas. El caso es que llega el momento de recuperar los grandes mensajes del Concilio Vaticano II en su pureza y con su fuerza; es decir, con la luminosidad y la verdad con que entonces fueron inspirados por el Espíritu.

A pesar del deseo de que haya más laicos conscientes y activos en la Iglesia, y la llamada a su promoción, que resuena en la Iglesia, hemos de reconocer que su existencia es una gran riqueza. Solo que se hallan dispersos y faltos de una consciencia de formar parte, ser protagonistas, de la vida del Pueblo de Dios en su ámbito específico, que es el mundo.

Los laicos son Iglesia en el mundo, presencia activa, iluminadora y transformadora de la Iglesia en el mundo. Un mundo que en su inmensidad necesita urgentemente luz y fuerza transformadora en dos de sus ámbitos más importantes: el mundo social y el mundo educativo. Allí han de ser los laicos luz, levadura y sal.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

El laicat, de congrés

«Pueblo de Dios en salida» és el lema que aplegarà uns 2.000 congressistes, fonamentalment laics i laiques de totes les diòcesis d'Espanya del 14 al 16 de febrer a Madrid. Uns 130 seran de les diòcesis amb seu a Catalunya, incloent la dotzena de persones del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, provinents del Prat de Llobregat, Sant Feliu, Esplugues, Molins de Rei, Olesa de Montserrat i Vilafranca del Penedès.

Sens dubte, serà un esdeveniment de relleu per a l'Església i no només pels actes d'aquests propers tres dies, sinó pel treball realitzat com a pre-congrés a totes les diòcesis i per la projecció i aplicacions que es busquen per al futur.

De fet, s'arriba al Congrés després de sis mesos d'un procés de diàleg i escolta a les diòcesis, congregacions, moviments i associacions presents a tot el territori de l'Estat, sintetitzats en un «Instrument de treball» que proposa alguns processos i projectes per visibilitzar un laicat en acció. Ara, al programa preparat al Congrés hi haurà ponències, experiències, testimoniatges, tallers, etc., que permetran continuar la vivència de sinodalitat i d'Església en sortida, vers nous horitzons que l'Esperit ens mostrarà.

Aquest subratllat del laicat dins el conjunt de l'Església està en plena sintonia amb l'Objectiu Diocesà d'aquest curs. De fet, ja hi ha previstes dues trobades adreçades als laics de la diòcesi, organitzades des de l'equip de la Delegació d'Evangelització i Apostolat Seglar:

- 21 de març, recés de laics a la Casa de l'Església.
- 6 de juny, trobada postcongrés.

«Acompanyar en la soledat»

Aquest és el lema de la Campanya del Malalt 2020, que comprèn dues dates rellevants: la Jornada Mundial, el proper 11 de febrer, festivitat de la Mare de Déu de Lourdes i, més endavant, la Pasqua del Malalt, que enguany serà el 17 de maig (a la nostra diòcesi, dissabte 16 de maig). La primera cita és de caràcter mundial i la segona és iniciativa de l'Església a Espanya.

La temàtica escollida en aquest 2020 ve proposada pel Dicasteri per a la Promoció Humana Inte-

gral de la Persona i pren com a referència el verset «Veniu a mi tots els que esteu cansats i afeixugats, i jo us alleugeriré» (Mt 11,28).

En la reflexió que des de la Pastoral de la Salut s'ha fet sobre les causes d'aquest cansament, es profunditza en la qüestió de la soledat, ja que segons les dades estadístiques arriba a ser gairebé una epidèmia.

Els materials preparats per a la Campanya del Malalt volen analitzar i donar llum per ajudar en el treball pastoral quotidià en l'àmbit de la salut.

AGENDA

► **Silenci contemplatiu a l'Espai d'Interioritat Francesc Palau.** Aquest centre, de les Carmelites Missioneres, ofereix un lloc per al silenci, la contemplació i la trobada, amb activitats organitzades i també posant les instal·lacions a disposició dels grups, a més de donar a conèixer la riquesa de l'espiritualitat carmelitana-palautina. Mensualment ofereixen un espai de silenci contemplatiu. El proper és el dissabte 15 de febrer, de 10 a 13 h, conduït per Beatrice D'Cunha, cm. Es prega confirmar l'assistència. Aportació voluntària. Més informació: tel. 938 233 108, centre@espaiinterioritatpalau.com - http://espaiinterioritatpalau.com - c/ de la Immaculada 53-55, 08017 Barcelona.

► **Curs de l'ISCREB a Sant Boi.** S'impartirà un curs sobre Teologia Pastoral, a càrrec del Llic. Joan Peñafiel, amb la correspondència de 4 ECTS. Es realitzarà els dilluns 23 i 30 de març; 20 i 27 d'abril; 4, 11, 18 i 25 de maig; 8, 15 i 22 de juny (examen). De 19 a 21.30 h. Sala d'actes del centre Benito Menni (Germanes Hospitalàries), c/ Dr. Antoni Pujades, 36 - 08030 Sant Boi de Llobregat.

Informació i preinscripció telefònica: 676 874 705 (de 17 a 21 hores); 936 305 702 (de 18 a 19 hores).

Els alumnes que ho necessitin, en inscriure's, poden sol·licitar beques o ajuts.

«Ens tractaren amb una humanitat poc corrent»

Divendres 24 de gener va tenir lloc a la Catedral de Sant Feliu de Llobregat la trobada ecumènica, dins de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, presidida pel bisbe Agustí Cortés. Prèviament a la cerimònia, a les 18 h, a la rectoria de la Catedral, va haver-hi una estona de diàleg, de conversa mútua, amb les altres confessions cristianes (evangèlics i ortodoxos) intentant respondre a inquietuds diverses, entre elles, la necessitat que hi hagin més possibilitats d'aplegar-nos altres dies de l'any i que no es concentri tota l'activitat ecumènica només a l'agenda d'una setmana.

A les 19 h, es va fer la pregària, que aquest any ha tingut com a lema «Ens tractaren amb una humanitat poc corrent» (Ac 28,2), que fa referència al text bíblic dels Fets dels Apòstols, del viatge de Pau a Roma. Pau viatja pres en un vaixell amb altres, que estan en la seva mateixa situació, i pateixen un naufragi. La proviència de Déu exhorta l'apòstol a no tenir por i ser la veu que encoratgi a la resta a no desanimar-se. Embarranquen a l'illa de Malta, on els habitants «els tractaren amb una humanitat poc corrent». L'experiència viscuda fa que les diferències de poder i classe social, entorn del foc, quedin esvaïdes i

descobreixen aquesta escalfor de la unitat.

El material de l'octavari de pregària ha estat preparat per les esglésies cristianes de Malta i Gozo que, justament, el 10 de febrer celebren aquest episodi del naufragi de Pau i l'arribada de la fe a aquestes illes.

A l'acte de la Catedral de Sant Llorenç van participar la pastora Marta López Ballalta; el pastor Ismael Llaudis; el Sr. Lluís Brull, evangèlic; el P. José Santos, de l'Església ortodoxa Patriarcat de Sèrbia; el Sr. Gadean Marian Gabriel, representant de l'Es-

glésia ortodoxa Patriarcat de Romania. També hi eren el rector de la Catedral, Mn. Josep Maria Domingo; Mn. Joan Pere Pulido, secretari i canceller; Mn. Xavier Artigas DP, delegat diocesà d'Ecumenisme; Mn. Josep Maria Gómez DP, secretari de la Delegació del Diaconat Permanent; Mn. Vicenç Castells, DP; i Mn. Josep Esplugas, delegat d'Ecumenisme de Terrassa.

Els cants van estar a càrrec de la coral Masquefa, acabant la trobada de pregària amb l'himne bizantí *Aca-tist* a la Mare de Déu.

Trobada de l'Arxiprestat de Montserrat

Diumenge dia 26 de gener va tenir lloc a la parròquia de Santa Maria d'Olesa de Montserrat la Trobada Arxiprestal amb la presència de fidels de les 16 poblacions de l'arxiprestat.

La trobada va començar a les 10 del matí amb la xerrada «Renovacions eclesials amb el papa Francesc», a càrrec de la periodista Glòria Barrete Vélez. Acabada la con-

ferència hi va haver un diàleg interessant i participat entre els assistents i la ponent. Per acabar el matí, la celebració de l'eucaristia i, a continuació, el dinar de germanor. A primera hora de la tarda es va projectar la pel·lícula *Los dos Papas*, en sintonia amb la temàtica aprofundida al matí, i a les 16.30 h es va acabar la trobada amb la pregària de vespres.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

10. □ Dilluns [(lit. hores: 1a setm.) 1R 8,1-7.9-13 / SI 131 / Mc 6,53-56]. Santa Escolàstica (s. V-VI), vg., germana de sant Benet; santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.

11. ■ Dimarts [1R 8,22-23.27-30 / SI 83 / Mc 7,1-13]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la Cova de Mas-sabielle (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.

12. ■ Dimecres [1R 10,1-10 / SI 36 / Mc 7,14-23]. *Sant Feliu de Llobregat*: ■ Santa Eulàlia, vg. i mr.; sant Gaudenç o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beata Humbelina, viuda.

13. ■ Dijous [1R 11,4-13 / SI 105 / Mc 7,24-30]. Sant Benigne, prev. i mr. (s. III); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina d'Spoleto, verge agustina.

14. □ Divendres [Fets 13,46-49 / SI 116 / Lc 10,1-9]. Sants Ciril, monjo, i Metodi, bisbe, germans grecs (IX), evangelitzadors dels eslaus, patrons d'Europa; sant Valentí, prev. romà i mr. (s. III).

15. ■ Dissabte [1R 12,26-32;13,33-34 / SI 105 / Mc 8,1-10]. Sant Faus-

tí i santa Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, vg.; sant Claudi de Colombière (†1682), prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.

16. ■ Diumenge vinent, VI de durant l'any (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Sir 15,15-21 / SI 118 / 1C 2,6-10 / Mt 5,17-37 (o bé, més breu: 5,20-22a.27-28.33-34a.37)]. Sant Onèsim, bisbe; santa Juliàna, verge i màrtir; sant Honest; beat Joan de Sant Domènec, màrtir; beat Simó de Càscia, prevere agustinià.

25 ANYS CPT

Una experiència marcada pel guiatge de l'Esperit

Inauguració del Concili Provincial Tarraconense, any 1995

Mn. Jordi Orobitg i Huguet és Rector de la parròquia de Sant Martí de Puig-reig, a la diòcesi de Solsona. Per ell, la participació fou un exercici sinodal en un clima de fraternitat i responsabilitat.

Com recorda la seva vivència del Concili?

En primer lloc, com una gràcia de creixement personal. Al mateix temps, fou una experiència eclesial de primer ordre, marcada pel guiatge de l'Esperit que impulsava les esglésies amb seu a Catalunya a intentar respondre els reptes del moment i a voler fer més presents i actualitzats, ara i aquí, els ensenyaments i les intuïcions fonamentals del Concili Vaticà II. Crec poder afirmar que fou un exercici sinodal d'esglésies germanes per fer efectiva la recepció del Concili Vaticà II a casa nostra, en un clima de fraternitat, responsabilitat i llibertat.

Després d'aquests 25 anys, com veu l'Església a Catalunya?

Com sigui que els temps son extremadament canviants i el context vital (cultural, social, polític, econòmic, religiós,...) molt diferent d'aquella segona meitat dels 90, ens cal afinar de nou l'orella i el cor evangelitzador per escoltar l'Esperit i intentar descobrir cap on Aquest vol menar-nos. Febles i fràgils com som, crec que ens cal pregar, pensar, discernir, planificar i actuar, amb els nostres bisbes al capdavant i ben units.

Diumenge V de durant l'any (A)

COMENTARI

Ser llum del món i sal de la terra

Una de les paraules més emprades en el temps de Nadal va ser la paraula «llum». Avui la tornem a trobar referida a nosaltres: *Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. Igualment ha de resplendir la vostra llum davant la gent.* I abans Jesús ha fet servir una altra metàfora: *Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust... no serà bona per a res. La llençaran al carrer i que la gent la trepitgi.* Jesús vol que preservem de la corrupció el nostre món com ho fa la sal amb els aliments i al mateix temps que Déu, en contemplar les nostres vides, no les trobi disgustades, sense substància. Aquesta és la tasca dels deixebles de Jesús. Si no som sal, no som bons per a res, no servim per a res; en canvi si som llum *en veure el bé que hem obrat, glorificaran el nostre Pare del cel.* És la diferència entre ser sal i llum o no ser-ne.

I com ho serem? La primera lectura ens dona la resposta: *Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis.* I encara després ens recomana: *Si no intentes de fer caure els altres, ni els assenyales amb el dit pronunciant un malefici, si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia.* Si fem tot això llavors serem llum del món i sal de la terra.

I Pau ens diu: *Entre vosaltres no vaig voler saber res més que Jesucrist, i encara clavat a la creu... no us vaig anunciar el misteri de Déu amb el prestigi de l'eloqüència i de la saviesa.* Pau predica no una saviesa humana sinó la de la creu, no vol paraules que s'imposin per la saviesa sinó pel poder de l'Esperit. Quan no ens recolzem en les nostres forces, en el nostre poder, en les nostres qualitats, sinó en la força de la creu, en la feblesa humana, en allò que el món no valora, quan compartim el que tenim amb els nostres germans llavors som sal de la terra i llum del món.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 58,7-10)

Diu el Senyor: «Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis, que són germans teus. Llavors esclatarà en la teva vida una llum com la del martí, i es tancaran a l'instant les teves ferides; tindràs per avantguarda la teva bondat, i per rereguarda, la glòria del Senyor. Quan invoquis el Senyor, ell et respondrà, quan cridis auxili, ell et dirà: «Aquí em tens.» Si no intentes de fer caure els altres, ni els assenyales amb el dit pronunciant un malefici, si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia.»

▶ Salm responsorial (111)

R. *L'home just és llum que apunta en la fosca.*

L'home just, compassiu i benigne, / és llum que apunta en la fosca. / Sortós l'home que presta de bon grat, / que disposa a consciència els seus afers. R.

El just no caurà mai, i deixarà un record inesborrable. / Viu sense por de les males noves, / se sent ferm confiant en el Senyor. R.

Té el cor incommovible, res no tem, / reparteix el que té, ho dona als pobres, / la seva bondat consta per sempre, / pot alçar el front amb dignitat. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 2,1-5)

Germans, quan vaig venir a vosaltres no us vaig anunciar el misteri de Déu amb el prestigi de l'eloqüència i de la saviesa. Entre vosaltres no vaig voler saber res més que Jesucrist, i encara clavat a la creu. I em vaig presentar davant vostre feble, esporuguit i tremolós. En tot allò que us deia i us predicava no hi entraven paraules que s'imposessin per la seva saviesa, sinó pel poder convincent de l'Esperit, perquè la vostra fe no es fonamentés en la saviesa dels homes, sinó en el poder de Déu.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 5,13-16)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust, amb què la tornarien salada? No serà bona per a res. La llençaran al carrer i que la gent la trepitgi. Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. Tampoc, quan algú encén un llum, no el posa sota una mesura, sinó en un lloc alt, i fa llum a tots els qui són a casa. Igualment ha de resplendir la vostra llum davant la gent. Llavors, en veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 58,7-10)

Esto dice el Señor:

«Parte tu pan con el hambriento, hospeda a los pobres sin techo, cubre a quien ves desnudo y no te desentendas de los tuyos. Entonces surgirá tu luz como la aurora, enseguida se curarán tus heridas, ante ti marchará la justicia, detrás de ti la gloria del Señor. Entonces clamarás al Señor y te responderá; pedirás ayuda y te dirá: "Aquí estoy".

Cuando alejes de ti la opresión, el dedo acusador y la calumnia, cuando ofrezcas al hambriento de lo tuyo y sacies al alma afligida, brillará tu luz en las tinieblas, tu oscuridad como el mediodía».

▶ Salmo responsorial (111)

R. *El justo brilla en las tinieblas como una luz.*

En las tinieblas brilla como una luz / el que es justo, clemente y compasivo. / Dichoso el que se apiada y presta, / y administra recatemente sus asuntos. R.

Porque jamás vacilará. / El recuerdo del justo será perpetuo. / No temerá las malas noticias, / su corazón está firme en el Señor. R.

Su corazón está seguro, sin temor. / Reparte limosna a los pobres; / su caridad dura por siempre / y alzarà la frente con dignidad. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 2,1-5)

Yo mismo, hermanos, cuando vine a vosotros a anunciaros el misterio de Dios, no lo hice con sublime elocuencia o sabiduría, pues nunca entre vosotros me precié de saber cosa alguna, sino a Jesucristo, y este crucificado. También yo me presenté a vosotros débil y temblando de miedo; mi palabra y mi predicación no fue con persuasiva sabiduría humana, sino en la manifestación y el poder del Espíritu, para que vuestra fe no se apoye en la sabiduría de los hombres, sino en el poder de Dios.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 5,13-16)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Vosotros sois la sal de la tierra. Pero si la sal se vuelve sosa, ¿con qué la salarán? No sirve más que para tirarla fuera y que la pise la gente. Vosotros sois la luz del mundo. No se puede ocultar una ciudad puesta en lo alto de un monte. Tampoco se enciende una lámpara para meterla debajo del clemín, sino para ponerla en el candelero y que alumbre a todos los de casa. Brille así vuestra luz ante los hombres, para que vean vuestras buenas obras y den gloria a vuestro Padre que está en los cielos.»